

Zpravodaj

pardubické farnosti sv. Bartoloměje

Vydává Římskokatolická farnost v Pardubicích

6/2013

Říjen

Náklady: 8,- Kč

www.farnost-pardubice.cz

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str.2-3

- Návštěva apoštolského nuncia
- Svátost nemocných
- Pouť pardubické farnosti do Kutné Hory

MODLITBY MATEK str.4

- Celostátní konference

MISIE str.5-7

- Dopis národního ředitele
- Misijní modlitební most
- Poselství papeže Františka k misijní neděli

CHARITA str.7-9

- Cyklus přednášek „Pečuj doma“
- Rozhovor
- Známky pro misie
- Fotografie pomohou domácí hospicové péči

SALESIÁNI str.9-10

- P. Ondřej Matula

VYSOKOŠKOLÁCI str.11

- Program

MLÁDEŽ str.11

- Světové setkání mládeže

SPORT str.12

- Piksla cup 2013

VOLBY str.13

- Pastýřský list k volbám

HUDBA str.14

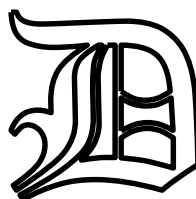
- Občasník pro hudbu

RŮZNÉ str.15

- Modlitba za národ
- Časopis Naše rodina
- Škola NOE - pozvánka

KALENDÁŘ str.15-16

„CELÝ ŽIVOT JSEM (SE) UČIL A PŘECE JSEM PROPADL...“ (R. FULGHUM)

razí bratři a sestry, milí farníci, pěkně vás zdravím!

V tomto čase plném změn, ať už jde o volby, změny zákonů, přicházející zimu, památku zemřelých a řadu dalších, které nás znejistňují, píšu vám tyto řádky, abych vás trochu potěšil.

Stala se mi nedávno příhoda, která mě zaskočila. Bylo to ve druhé třídě v hodině náboženství, začínali jsme probírat příběh o Josefovi Egyptském. Běžně děti v tomto věku slyší příběh poprvé, a tak nevádí něco vynechat či zjednodušit.

slavné knihy Roberta Fulghuma *Celý život jsem se učil a přece jsem propadl*. Ta malá holka ten příběh zná líp než já! Nakonec je to dobře. Aspoň si nebudu myslet, jak dobře znám Bibli, a budu se znovu snažit poznávat Boží slovo. Malá epizoda ve výuce mi také připomněla nebezpečí ustrnutí ve vzdělávání. Co nového a hodnotného jsem poslední dobou četl nebo se naučil? *Mno*, snad si vzpomenu... Ano! Světový objev: šestnáctiletá pákistánská dívka Malalaj Jú-sufzaiová, která promlouvá k politikům a skrze média celému národu – „Chci změnit budoucnost

Tentokrát jsem se přepočítal. Když jsem skončil vyprávění, hned se přihlásila jedna holčička a upozornila mě: „Pane učiteli, ještě jste zapomněl říct, že Josef nosil svému tatínkovi o bratrech zlé zprávy!“ (Gn 37, 2). Taková přesná a pohotová citace z úst malé dívky mě zaskočila. Celý život učím, tolikrát jsem tento příběh četl a vyprávěl, ale tohle jsem si nepamatoval! Poděkoval jsem a pochválil ji, sám u sebe si však vzpomněl na titul

své země a udělat vzdělání povinné. Doufám, že Pákistánci budou jednou svobodní, budou mít práva, že bude mír a že každá dívka a každý chlapec půjde do školy,”

Je tedy čas něco nového se učit, případně učit druhé. Ostatně, Ježíšovým následovníkům se mj. říká „učedníci“.

Do dalších dnů vám žehná
P. Ondřej Matula

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

NÁVŠTĚVA APOŠTOLSKÉHO NUNCIA

Josefa Kajneka a duchovního správce této farnosti, Otce Antonína Forbelského, kterému děkuji za milé pozvání, dále přítomné kněze a představitele občanského života tohoto krásného města, Pardubic. To, že dneska mohu být spolu s vámi je pro mne nejenom důvodem k velké radosti, ale také velkou poctou! Při této radostné příležitosti vám chci jménem Svatého otce Františka tlumočit také jeho pozdrav a ujistit vás, že on dneska, podobně jako my, vzdává poctu blahoslavené Panně Marii Růžencové; je nám duchovně nablízku a provází nás

Arcibiskup Giuseppe Leanza, apoštolský nuncius v ČR, přijal pozvání pardubické farnosti na oslavu svátku Panny Marie Růžencové.

S pardubickými kněžími v **neděli 6. října** sloužil mši svatou v kostele sv. Bartoloměje.

Po bohoslužbě následovala beseda s přítomnými. Arcibiskup Leanza se také setkal s farníky a dětmi v klášterním kostele Zvěstování Panny Marie. Děti mu předaly originální dárek – kytičky pro papeže Františka. Namalované a vystříhané květiny se jmény tvůrců mu mají připomenout modlitby, které za něj a papeže Františka obětují.

Myšlenky z kázání arcibiskupa Guiseppe Leanzy:

Drazí věřící, jsem velmi rád, že dnes mohu být uprostřed vás a spolu s vámi uctívat blahoslavenou Pannu v tomto vašem farním kostele, zasvěceném svatému Bartolomějovi. K vám všem, kteří jste se zde shromáždili, se obracím s upřímným pozdravem a velmi vám děkuji za srdečné přijetí. Zvlášť pak pozdravuji světicího biskupa Mons.

svým apoštolským požehnáním a přeje nám všem, aby se pro nás tento mariánský svátek stal příležitostí k obnově závazku opravdového křesťanského života.

Co tedy, moji drazí, znamená mít víru, věřit? Boží slovo nám říká, že víra není pouhým rozumovým poznáním, ani nějakou abstraktní pravdou, ale že je životním postojem, který zasahuje a proniká celou naši osobu a umožňuje nám přilnout celým bytím k Bohu, který nás miloval dříve, jako první. Dítě přitulené k matčinu náručí jí plně důvěřuje (srov. Iz 66,12-13) a v jejím objetí se cítí bezpečné (Žl 131,2). Papež Benedikt XVI. zdůraznil, že „Víra není prostým lidským rozumovým souhlasem se zvláštními tvrzeními (pravdami) o Bohu; je skutkem, kterým se svobodně odevzdám Bohu, který je Otcem a miluje mne; je přilnutím k onomu „Ty“, které mi popřává naději a důvěru“ (Generální audience, 25. října 2012). Pro křesťana je pak toto přilnutí nezbytně obráceno i k osobě Ježíše, protože je to právě Kristus, pravda, život a jediná a definitivní cesta, která nás vede k Otci (srov. Jan 14,6).

SVÁTOST NEMOCNÝCH

V sobotu **9. listopadu 2013 v 09:00 hod.** se bude při mši svaté v kostele **sv. Bartoloměje** udílet **svátost nemocných**. Před mší svatou bude **od 08:30 hod. příležitost ke svátosti smíření**. Zájemci se mohou přihlásit v sakristii v kostele sv. Jana i u sv. Bartoloměje. Následně po této slavnosti bude malé pohoštění v prostorách fary (můžete-li přispět něčím upečeným na společný stůl, předem děkujeme).

Podmínky k přijetí svátosti nemocných jsou tyto: pokřtěný katolík, vážně nemocný (i větší obtíže stáří jsou zde považovány za nemoc) a po předchozím přijetí svátosti smíření. Těm nemocným, kterým jejich nemoc nedovolí přijít na toto společné udílení svátosti nemocných, rádi udělíme svátost nemocných u nich doma nebo v nemocnici, pokud o ni projeví zájem.

P. Antonín

POUŤ PARDUBICKÉ FARNOSTI DO KUTNÉ HORY

Pouť se uskutečnila dne 22. září 2013 a pro velký zájem naplnili farníci dva autobusy a další se dopravovali auty. Spolu s námi jeli i naši kněží: pan arciděkan Antonín Forbelský a kaplani P. Radek Martinek a P. Tomáš Fiala, kteří také zahájili naši pouť koncelebrovanou mší svatou v kapli sv. Františka Xaverského **v chrámu svaté Barbory**.

Po mši sv. nás P. Martinek postupně seznamoval s historií vzniku chrámu, založeného měšťany a havíři a zasvěcenému svaté Barboře. Se stavbou pětিলodního chrámu se započalo v roce 1388 a podílel se na ní rod Parlérů, později Matěj Rejsek, Benedikt Reid (Rejt) a další. Husitské války stavbu poničily. Stavba měla být původně mnohem větší. V roce 1626 připadl chrám jezuitskému řádu, který započal s výstavbou koleje, která byla pavlačí spojena s chrámem (dnes již neexistuje). V roce 1773 byl jezuitský řád zrušen. Na celkové dokončení čekal chrám 500 let (po obnově byl roku 1905 znovu vysvěcen). Obdivovali jsme monumentální výšku a interiér, hlavní oltář, jednotlivé kaple, z nichž je tzv. Smíškovská zvláštní svými malbami (např. motiv královny ze Sáby přicházející s dary k Šalamounovi, atd.). Na stěně pod kůrem jsme viděli původní výmalbu stěny s motivy havířů a umučení Krista a na podlaze dlažbu z původního lasturového pískovce. Vyšli jsme i nespočetné schody, abychom si zblízka prohlédli sochy na ochozu a nástropní malby a složité kružby na klenbě. Nádherné nejroztodivnější a fantastické výjevy jsou prý skryty vysoko nahoře v žebroví. Díky P. R. Martinkovi jsme v sakristii (vlastně trezoru) mohli obdivovat „poklad“ v podobě nádherných vyšívaných barokních ornátů.

Plní dojmů jsme přešli na faru u kostela sv. Jakuba, kde nás ve farním sále čekalo pohoštění (párky s chlebem, káva, čaj a zákusky). Po obědě jsme šli do farního **kostela sv. Jakuba**, který má kvůli nedobrému podloží jen jednu věž vysokou 85 m. Stavba byla dokončena v roce 1420, ale vbrzku byla vypálena husity. K zásadní změně interiéru došlo po Bílé Hoře, kdy vznikla většina vyzdobení kostela, nový oltář i další obrazy (např. Škrétova Pieta).

Protože prožíváme Rok víry a Kutná Hora byla otcem biskupem Janem Vokálem ustanovena k získání plnomocných odpustků, pomodlili jsme společně s P. Martinkem stanovené modlitby a také poděkovali. Na schodech kostela sv. Jakuba pak vzniklo společné foto jako upomínka na tuto pouť.

Při přemísťování se ke kostelu **Nanebevzetí Panny Marie v Sedlci** nás překvapil déšť, ale neměl dlouhého trvání. Kostel byl stavěn v letech 1290-1320 cisterciáckým řádem, který kladl důraz na chudobu a prostotu, a proto chybí vnitřní výzdoba. Je to ale chrám světla s důrazem na výšku a vystavěn ve tvaru latinského kříže. Zvláštní jsou sarkofágy s ostatky mučedníků sv. Felixe a sv. Vincence, umístěné u sloupů u presbytáře. Původní stavba se nedochovala, protože byla vypálena a vyplněna husity a v troskách byl téměř 300 let. V roce 1700 došlo k obnově chrámu, zejména presbytáře a kleneb. V roce 1708 byl vysvěcen, ale o něco později (1784) císařem Josefem II. zrušen a majetek vydražen. K církevnímu užívání byl navrácen až roku 1806. Velká rekonstrukce byla dokončena v roce 2003.

Díky P. Radku Martinkovi za zcela jedinečný a vyčerpávající výklad pramenící z jeho obsáhlých vědomostí a erudici. Zejména pak velké díky panu arciděkanovi P. Antonínu Forbelskému za uskutečnění tohoto zájezdu i všem, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na zdařilém průběhu pouti a v neposlední řadě nelze opomenout skutečnost, že jsme nikde neplatili vstupné. Bohudíky!

Jana Čihulová

MODLITBY MATEK

CELOSTÁTNÍ KONFERENCE HNUTÍ MODLITEB MATEK

*Motto: „Když procházím soužením, zachraňuje mě tvá pravice. Hospodin pro mě dokončí, co začal.“
(Ž 138, 7a.d-8a)*

V sobotu 12.10. brzy ráno se vydala skupinka 8 matek doprovázená P. Antonínem, který bezpečně řídil vypůjčené vícemístné auto z Charity, do Brna na každoroční celostátní setkání hnutí Modliteb matek (MM). Dvě matky cestovaly zvlášť vlakem.

Na místo setkání do KC Semilasso v Králově Poli v Brně jsme přijeli chvíli před začátkem. Po úvodním registraci jsme si našly místo v sále a vzápětí začal program ranními chválami, modlitbami i písněmi. Následně se ujala slova koordinátora hnutí v ČR Růžena Fialová. Toto hnutí vedla celých 17 let od chvíle, kdy hnutí do ČR přišlo. Sobotní setkání se tentokrát také neslo v duchu předávání nové koordinátorce Markétě, která ji od soboty nahradila.

Růženka přivítala všechny účastnice po jednotlivých diecézích. Největší účast měla samozřejmě diecéze „domácí“ Brněnská, nejmenší (1 účastnice) diecéze Plzeňská. A pak už mohla přivítat hlavního a vzácného hosta konference - zakladatelku Hnutí MM Veroniku Williams z Anglie. Veronika nám přiblížila okolnosti, jak celé hnutí začalo a zdůraznila, jak mocná může být modlitba za naše děti, jak důležité je skutečně plně sebe i je Bohu odevzdat, což je základ spirituality hnutí. Uvědomuje si, jak je dnes pro děti doba těžká, na rozdíl od doby, kdy byla dítě ona. Co nebezpečí v dnešní

době na děti číhá – násilnosti, drogy, pornografie.. A statistiky toho všeho, které se ji dostaly do ruky, vedly právě ji a její švagrovou k založení hnutí před 19 roky. Ona sama v té době již byla i babičkou.

Kousek od Kulturního centra je kostel Nejsvětější Trojice, kde jsme měly předpolední mši svatou koncelebrovanou čtyřmi přítomnými kněžími. P. Šebestián, duchovní otec MM v ČR, nás v homili mimo jiné vyzval, abychom více komunikovaly s Pánem, abychom se mu svěřovaly se všemi starostmi, protože ON je ten, který nás vždy s trpělivostí a láskou vyslechne. .

Během polední pauzy byl prostor na oběd v přilehlé restauraci (všech cca 450 účastnic trpělivě čekalo až bude místo u stolu **J**), ale také na adoraci v provizorní kapli a na svátost smíření. Před následným sdílením ve skupinkách si vyžádala Veronika prostor, aby nám řekla, co má ještě na srdci. Varovala před hnutím New Age a některý oblastech tohoto hnutí, které by mnohá z nás možná nepovažovala za špatné, ale opak je pravdou - používání homeopatik a cvičení jógy, jejíž jednotlivé cviky znázorňují oslavu a klanění se pohanickým božstvům. Zdůraznila, jak je důležité mít čisté srdce, myšleno právě nepodléhat takovému škodlivým vlivům. O tomto tématu mělo být právě sdílení ve skupinkách.

Po celý den byla možnost napsat Veronice otázky, na něž po sdílení odpovídala. Týkaly se zejména modliteb ve skupinkách, jak správně mají tato modlitební setkání probíhat. Před vystavenou Nejsvětější svátostí jsme se pak modlily za své děti tak, jak to činíme ve skupinkách ve svých farnostech. Modlitby byly prokládány zpěvem písní za doprovodu scholy mladých, která nás doprovázela celý den. Před svátostným požehnáním jsme jednotlivě přicházely před Eucharistií a do košíčku představujícím Ježíšovo ruce jsme vkládaly papírová kolečka se jmény našich dětí, která jsme mu tím odevzdaly do Jeho péče. Byla to velmi silná chvíle pro všechny přítomné. Jako dárek jsme si aždázala lísteček s veršem z Písma..

Čas se již nachýlil a tak na všechny čekalo společné agapé a naši pardubickou skupinku rozloučení s Růženkou a vydání se na cestu domů, protože poslední bod programu končil pozdě večer a nás ještě čekala dlouhá cesta. Byly jsme plné všeho, co jsme ten den prožily ve velmi milém, přátelském společenství tolika maminek, povzbuzené společnou modlitbou. Bohu díky, za toto setkání!

Díky také otci Antonínovi, že s námi opět jel a rád **J**.

Pavla Pecnová

DOPIS NÁRODNÍHO ŘEDITELE PAPEŽSKÝCH MISIJNÍCH DĚL K MISIJNÍ NEDĚLI 20. ŘÍJNA 2013

Milí přátelé misí,
letos nás k podpoře Misijní neděle poprvé vybízí Svatý otec František. Právě on během nedávné cesty do Brazílie navštívil chudinskou čtvrť, kde řekl: „*Přál jsem si zaklepat na každé dveře, pozdravit a rozmlouvat, jako bych byl doma mezi přáteli, a naslouchat srdci každého člověka. Umění přijímat je velice důležité. Pokud někoho velkoryse přijmeme a něco s ním sdílíme – trochu jídla, prostor svých domovů či svůj čas, nejenom nezchudneme, ale obohacujeme se. Víím dobře, že zaklepe-li u vašich dveří hladovějící člověk, vždy naleznete způsob, jak se s ním o jídlo rozdělit. Jak říká přísloví, „do hrnce s fazolemi lze vždy přilít vodu“. Je to tak? Ano, vždy lze přilít další vodu... A vy se dělíte s láskou, čímž ukazujete, že pravé bohatství nespočívá ve věcech, nýbrž v srdci!*“

Od papeže Františka, se kterým jsem měl možnost se osobně pozdravit, vyřizuji díky a požehnání vám všem, kdo Papežská misijní díla podporujete. Je to jistě důvod k velké radosti a vděčnosti Bohu, že celkové příjmy z České republiky za uplynulý rok překročily **32,3 milionů Kč**, což je ve srovnání s předchozím rokem téměř o 6 milionů více a zároveň největší částka za rok vůbec. Tato úžasná odpověď na rostoucí bídu ve světě je důkaz vaší štědrosti!

I v tomto roce před námi stojí nelehký úkol. Na naši pomoc čeká v **18 diecézích** a **8 zemích** přes **67 500 chudých dětí**, např. z Ugandy, Zambie, Keni, Bangladéše a Srí Lanky. Podporujeme vzdělávání, zajištění pitné vody a provoz sirotčinců, kate-

chetické a potravinové programy, lékařskou péči, děti trpící z důvodů HIV/AIDS apod. Velmi důležitá je i naše letošní podpora studia pro přibližně **300 bohoslovců** ve 4 seminářích v Keni, Ugandě a Zambii.

V rámci sbírky z **Misijní neděle** se soustředíme na 11 diecézí v Ugandě, Zambii, Bangladéši a Srí Lance. Jedná se například o pomoc při zajištění chodu diecézí, stavby či rekonstrukce 11 kostelů a 20 klášterů, far, center, domu pro staré a nemocné. Jen na Srí Lance napomůžeme mimo jiné ke stavbě či opravě 20 objektů v 7 diecézích, k nákupu audiovizuálních vybavení pro tvorbu mediálních a vzdělávacích programů.

Sám jsem během pobytu v misiích díky štědrosti místních lidí mnohokrát jedl právě fazole, o kterých Sv. otec hovořil v Brazílii. Odpovězme i my na prosby z misí a klepání potřebných, kteří stojí u dveří našich srdcí. Nabídněme své modlitby, oběti i skutky lásky. Papež František chce, abychom si neustále připomínali, že pouze schopnost sdílení nás skutečně obohacuje; vše, co sdílíme, se násobí. Prožijme tedy i my v tomto duchu Misijní neděli a rozdělme se s potřebnými ve světě. Stejně jako před rokem si můžeme vzít za vzor chudé rybáře, kteří věnovali pro misie **jednodenní výdělek**. Upřímně oceňuji Vaše, nejen jednodenní, nasazení pro misie, vyprošuji ochranu Panny Marie, Královny misí, a ujišťuji Vás, že Bůh sám Vaši štědlost jistě odmění.

P. Jiří Šlégr

Národní ředitel Papežských misijních děl

MISIJNÍ MOST MODLITBY

V roce **1926** vyhlásil sv. otec papež Pius XI. každou předposlední říjnovou neděli za **Světový den modliteb za misie**, který od té doby na celém světě organizuje **Papežské misijní dílo šíření víry**.

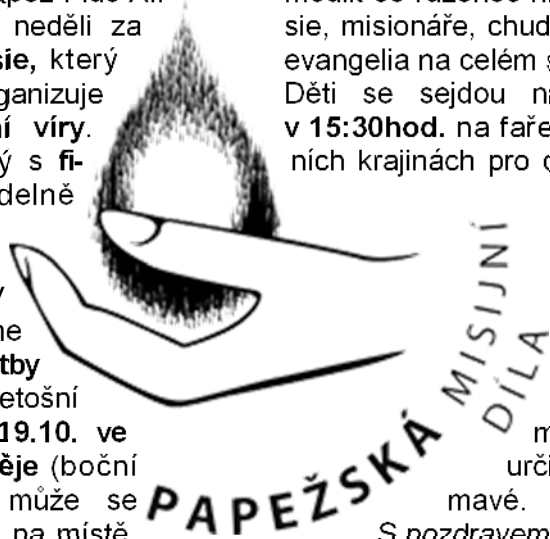
Tento den **modliteb** je spojený s **finanční sbírkou**, z níž se pravidelně podporují projekty na pomoc nejpotřebnějším (dnes přibližně v 1100 misijních diecézích). V rámci misijních oslav vytvoříme společně **Misijní Most Modlitby** (dále MMM), a to v předvečer letošní Misijní neděle, tj. **v sobotu 19.10. ve 20.00. v kostele sv. Bartoloměje** (boční vchod). Kdo nemůže přijít, může se k modlitbě připojit i doma nebo na místě, kde se právě nachází. Může **zapálit svíčku** a po-

modlit se růženec nebo jakoukoliv modlitbu za misie, misionáře, chudé a trpící lidi, za šíření radosti evangelia na celém světě.

Děti se sejdou na **MMM v neděli 20. října v 15:30hod.** na faře. Kde bude povídání o misijních krajinách pro děti s **P. Jirkem Šlégrem, ná-**

rodním ředitelem PMD a také se připojíme krátkou modlitbou. **Tak prosím přijďte** se svými dětmi na faru rodiče, starý rodiče, můžete pozvat i své kamarády a známé. P. Jirka Šlágř přinese různé zajímavé věci z jednotlivých krajin, určitě to bude pro děti moc zajímavé.

S pozdravem a na setkání se těší Zuzana Petrášová.

POSELSTVÍ PAPEŽE FRANTIŠKA K MISIJNÍ NEDĚLI 2013

Drazí bratři a sestry,

Světový den misíí slavíme letos na konci Roku víry, který je významnou příležitostí k posílení našeho přátelství s Pánem a naší cestou jako Církve, která hlásá Evangelium s odvahou. Z tohoto pohledu bych rád nabídl několik úvah.

1. Víra je vzácným Božím darem, který otevírá naši mysl poznání a lásce k Bohu. Bůh s námi chce vstoupit do vztahu a umožnit nám podílet se na jeho vlastním životě, aby učinil náš život smysluplnější, lepší a krásnější. Bůh nás miluje! Víra však musí být přijata, což znamená, že potřebuje naši osobní odpověď, odvahu svěřit se Bohu, žít jeho lásku a být vděčný za jeho nekonečné milosrdenství. Je to dar, který není vyhrazen pro několik málo vyvolených, naopak, je nabízen štědře. Každý by měl být schopen zakusit radost z toho, že je Bohem milován, radost vzkříšení! Je to dar, který si nemůžeme nechat pro sebe, musí se sdílet. Pokud si ho chceme nechat jen pro sebe, staneme se izolovanými, sterilními a nemocnými křesťany. Hlásání Evangelia je součástí bytí učedníky Kristovými a je to trvalý závazek, který oživuje život celé Církve. Misijní přesah je jasným znamením dospělosti církevního společenství (Benedikt XVI. *Verbum Domini*, 95). Každá komunita je „dospělá“, když vyznává víru, slaví ji s radostí během liturgie, žije křesťanskou lásku, hlásá bez přestání Boží slovo, a přináší je „na okraj“, obzvláště k těm, kteří ještě neměli možnost poznat Krista. Síla naší víry na osobní i společenské úrovni se dá změřit schopností sdílet ji ostatním, šířit ji a žít ji v lásce, svědčit o ní těm, které potkáváme a se kterými sdílíme naši životní cestu.

2. Rok víry, padesát let od začátku Druhého vatikánského koncilu, povzbuzuje celou církev k obnovenému vědomí přítomnosti v současném světě a k misii mezi lidmi a národy. Misionářství není jen záležitostí zeměpisných oblastí, lidí, kultur, jednotlivců, protože „hranice“ víry nepřekračuje jen prostor a lidské tradice, ale také srdce každého muže a každé ženy. Druhý vatikánský koncil zvláštním způsobem zdůraznil, že misijní úkol rozšiřování hranic víry přináší každému pokřtěnému člověku a všem křesťanským komunitám, „protože Boží lid žije ve společenstvích, obzvláště v diecézních a farních, a v nich se jistým způsobem projevuje viditelně; je na nich, aby svědčili o Kristu před národy“ (*Ad Gentes*, 37). Každé společenství je proto žádáno a pozváno vzít za vlastní pověření dané Ježíšem Apoštolům, aby „byli jeho svědky v Jeruzalémě, po celém Judsku, Samařsku a do končin země“ (*Sk* 1,8), a to ne jako vedlejší stránku křesťanského života, ale jako jeho podstat-

ný aspekt: všichni jsme pozváni chodit po ulicích světa se svým bratry a sestrami, hlásat a svědčit o naší víře v Krista a být hlasateli Evangelia. Vyzývá vás biskupy, kněze, církevní a pastorační rady a každou osobu a zodpovědnou skupinu v Církvi k tomu, aby do popředí svých formačních a pastoračních programů postavili misijní rozměr, s pochopením, že jejich apoštolský závazek není úplný, pokud neobsahuje záměr svědčit o Kristu mezi národy a mezi všemi lidmi. Tento misionářský aspekt není pouze programovým rozměrem křesťanského života, ale také rozměrem vzorovým, který ovlivňuje všechny oblasti křesťanského života.

3. Evangelizační práce se často potýká s překážkami nejen vnějšími, ale také uvnitř církevního společenství. Někdy je to nedostatek horlivosti, radosti, odvahy a naděje k hlásání Kristova odkazu a ke snaze pomoci lidem našeho věku se s ním setkat. Jak se stále ještě někdy domníváme, hlásání pravdy Evangelia znamená útok na svobodu. Pavel VI. k tomu výmluvně říká: „Bylo by ... chybou vynucovat si něco na svědomí našich bratří. Ale nabídnout jim pravdu Evangelia a spásu v Ježíši Kristu, s úplnou zřetelností a respektem k jejich svobodnému rozhodnutí... je darem této svobodě (*Evangelii Nuntiandi*, 80). Vždy musíme mít odvalu a nadšení s respektem nabídnout setkání s Kristem a stát se hlasateli jeho Evangelia. Ježíš přišel mezi nás, aby nám ukázal způsob, jak dosáhnout spásy, a svěřil nám úkol, abychom o tom dali vědět až na konec země. Až příliš často vidíme, že to je násilí, lži a chyby, které jsou zdůrazňovány a nabízeny. Je nezbytně nutné, abychom nyní z nitra Církve samé oznamovali a svědčili o dobrotě Evangelia. Je důležité nikdy nezapomenout na základní princip pro každého, kdo evangelizuje: člověk nemůže hlásat Krista bez Církve. Evangelizace není čin osamocené jednotlivce nebo čin soukromý, ale vždy církevní. Pavel VI. napsal: „Když neznámý kazatel, katechista nebo kněz hlásá evangelium, shromažďuje společenství, uděluje svátosti, i když je sám, vykonává církevní akt.“ Nejedná „na základě poslání, které by přikládal sám sobě nebo osobní inspiraci, ale jedná ve shodě s posláním Církve a v jejím jménu (*ibid.* 60). A to dává sílu misiím a utvrzuje v každém misionáři a evangelizátorovi pocit, že není nikdy sám, ale je částí jednoho Těla oživovaného Duchem svatým.

4. Všeobecná mobilita a možnosti komunikace skrze nová média v současnosti misíí lidi, znalosti, zkušenosti. Z pracovních důvodů se celé rodiny stěhují z kontinentu na kontinent, profesní a kulturní výměny, turistika a další fenomény také podně-

(Pokračování na stránce 7)

MISIE

POSELSTVÍ PAPEŽE FRANTIŠKA K MISIJNÍ NEDĚLI 2013

(Pokračování ze stránky 6)

cuji velké přesuny lidí. Proto je těžké dokonce i ve farnosti nebo komunitě poznat, kdo zde žije trvale a kdo jen dočasně. Stále častěji také se ve velkých, původně tradičně křesťanských regionech zvyšuje počet těch, kterým je víra neznámá nebo jsou lhostejní k náboženskému rozměru anebo těch, kteří vyznávají jinou víru. Proto není ojedinělé, že někteří pokřtění se svým životním stylem od víry vzdálí a je jim zapotřebí „nové evangelizace“. K tomu všemu se přidává fakt, že k velké části lidstva se ještě radostná zvěst Ježíše Krista nedostala. Žijeme také v době krize, která se dotýká rozličných částí života, nejen ekonomiky, financí, zajištění obživy nebo životního prostředí, ale také hlubšího významu života a základních hodnot, které jej oživují. Dokonce lidské soužití je poznamenáno napětím a konflikty, které způsobují nejistotu a ztěžují hledání správné cesty, která vede ke stabilnímu míru. V této složité situaci, kdy se hrozivé mraky zdají zatemňovat horizont současných a budoucích cest, je nezbytné s odvahou hlásat Kristovo evangelium, které je zprávou o naději, usmíření, společenství a prohlášením Boží blízkosti, jeho milosti, spásy a prohlášením, že síla Boží lásky je schopna překonat temnoty zla a vést nás po stezce dobroty. Lidstvo naší doby potřebuje jisté světlo, které ozáří jeho cesty a které mu může přinést

jen setkání s Kristem. Pojdme s láskou přinést skrze naše svědectví tomuto světu naději, která je dána vírou! Misionářství Církve neobrací na novou víru, ale svědectvím života osvětluje cestu, která přináší naději a lásku. Církev – znovu opakuji – není podpůrná organizace, podnik nebo nestátní organizace, ale společenství lidí oživené Duchem svatým, které žilo a žije zázrak setkání s Ježíšem Kristem a chce sdílet tuto zkušenost hluboké radosti, zprávu o vzkříšení, kterou nám dal Pán. Je to Duch svatý, který vede Církev po této cestě.

Benedikt XVI. nabádá: „Slovo Páně se může šířit rychle a může být oslaveno všude, jako je tomu u vás.“ (2 Sol 3,1) Ať tento Rok víry stále více posiluje náš vztah s Kristem Pánem, protože jen v něm je jistota do budoucnosti a záruka pravé a trvalé lásky. (Porta fidei, 15) To je mé přání pro letošní světovou Misijskou neděli. Ze srdce žehnám misionářům a všem těm, kteří doprovázejí a podporují tento zásadní závazek církve k hlásání Evangelia do všech koutů země, a my, služebníci a misionáři Evangelia kéž zažijeme „nádhernou a povzbudivou radost z evangelizace.“ (Pavel VI., Evangelii nuntiandi, 80)

Ve Vatikánu, 19. května 2013 ve Slavnost seslání Ducha svatého.

(zkráceno ZP)

CHARITA

PEČUJETE O SVÉ BLÍZKÉ?

CYKLUS PEČUJ DOMA

V PARDUBICÍCH 30. října – 27. listopadu 2013

Diakonie ČCE pořádá cyklus kurzů **Pečuj doma**, který je určený **laickým pečujícím** z rodin, starajícím se zejména o seniory. Je zaměřen na předání informací, rad a zkušeností ze všech oblastí péče i na praktický nácvik ošetrovatelských technik.

Cyklus je financován z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR v rámci projektu „*Pomáháme pečovat*“, pro účastníky je **zdarma**.

TERMÍNY A TÉMATA (středa od 14 do 19 hod.)

30.10. Ošetrovatelské a rehabilitační minimum (přednáška)

6.11. Sociálně právní minimum (přednáška)

13.11. Psychologické minimum (podpůrná skupina)

20.11. Základní nácvikový kurz

27.11. Nástavbový nácvikový kurz

Koná se v sále na faře Českobratrské církve evangelické, **Sladkovského 638, Pardubice**.

Přihlášku prosím posílejte na adresu: Pečuj doma, Hrnčířská 27, 602 00 Brno. **V elektronické podobě** se můžete přihlašovat na pecujdoma@diakonie.cz, **telefonicky** na čísle 603 167 541. Rádi zodpovíme i Vaše dotazy.

ROZHOVOR

„Každý z nás potřebuje vědět, že není sám“

Co máte na své práci nejraději?

říká paní Jarmila Klimešová, která již 7 let pracuje v Oblastní charitě Pardubice jako vedoucí pečovatelské služby a služby osobní asistence. **Co Vás k práci v Charitě přivedlo?**

Mám ráda lidi, ráda s nimi komunikuji, zajímají mě jejich osudy a právě toto moje práce splňuje. Navíc mohu pomáhat lidem v jejich nepříznivé životní situaci, kdy je tíží stáří či nemoc.

Co je smyslem Vašim práce, jakým způsobem klientům pomáháte?

Neznám nikoho, kdo by nechtěl zbytek života strávit v domácím známém prostředí, ať se svými blízkými nebo s pomocí druhých. A to je smysl naší práce. Pomáháme s úkony, které klient již sám nezvládne, ať už se jedná o pomoc s osobní hygienou či oblékáním, úklidy, nákupy, doprovod k lékaři, zajištění stravy, pomoc při zařizování příspěvku na péči a další.

Pečovatelskou službu a další sociální služby nabízejí i jiné organizace, proč by si měli lidé vybrat právě Charitu?

Předností charitních služeb je to, že jsou komplexní, vzájemně se doplňují a pomáhají uživatelům zajistit co nejlepší životní podmínky. Pokud se na nás rodina či klient obrátí, jsme schopni zajistit mu celkovou péči. Od domácí zdravotní péče prováděné našimi zdravotními sestrčkami, přes zapůjčení kompenzačních pomůcek až po zajištění různých oprav v domácnosti či pomoc na zahradě.

Nakoupit a uklidit Vám může prakticky kdokoli, ale pohovořit s Vámi, vyslechnout Vaše problémy, to může jen ten, kdo svou práci vykonává nejenom pro peníze, ale především srdcem. Naše pracovníce vedeme k tomu, aby se o klienta zajímaly jako o člověka, hodně s ním komunikovaly, všímaly si změn, zdravotního stavu a pomohly klientům řešit jejich problémy. Každý z nás potřebuje vědět, že není sám, zvláště když je starý a nemocný nebo má nějaký problém. Vidíme to i u našich klientů, nejhůře snášejí právě samotou.

Přestože kvůli nárůstu administrativy nemohu jako vedoucí u klientů trávit tolik času co dříve, právě tyto krátké chvíle s uživateli mi pomáhají a nabízejí mě do další práce, zvláště když mě klienti oslovují a chválí naše pracovníce. Jednou jsem se setkala s rodinou starající se o nemocnou maminku, jíž kvůli rakovině zbývalo ji několik měsíců života. Rodina byla věřící a všichni včetně nemocné maminky si přáli, aby umřela doma. Díky spolupráci zdravotních sestrček, které prováděly u klientky hospicovou péči, díky osobní asistentce, kterou jsme paní přidělily, ale i díky rodině a knězi se všem přání splnilo. Nezapomenu na slova, která mi posléze dcera řekla: „Bez vaší pomoci bychom to nezvládli.“

Setkávat se s lidmi v náročných životních situacích, s lidmi umírajícími – to určitě není snadné. Co Vám pomáhá to zvládat?

Umírání patří k životu. Rodin, které se chtějí starat o umírajícího člena rodiny, přibývá a my jsme rádi, že jim můžeme zajistit celkovou podporu v tomto nelehkém období. V domácí péči se dá zvládnout hodně, slova díků, které nám rodiny projevují, jsou toho důkazem. I kdybychom pomohli jen několika málo lidem zpříjemnit stáří, ulehčit nemocem a umožnit jim dožítí doma, stojí to za to. Naše práce není prací jednotlivce, ale závisí na spolupráci nás všech. Je potřebné si vzájemně pomáhat, podporovat se a je důležité mít dobré domácí zázemí, které má pro naši nelehkou, ale záslužnou práci pochopení. Mysleme na to, že i my budeme jednou staří a budeme potřebovat pomoc druhých. Chovejme se k druhým lidem, především k těm starým a nemocným tak, jako bychom chtěli, aby se druzí chovali k nám. Vždy dbejme na důstojnost člověka a berme staré lidi jako rovnocenné partnery a hlavně nezapomeňme připojit vlídné slovo a úsměv, který nás nic nestojí a mnohé potěší.

Děkujeme za rozhovor.

Pečovatelská služba Oblastní charity Pardubice

Jarmila Klimešová

Telefon: 466 335 026,

Mobil: 777 296 850

ijklimesova@charitapardubice.cz

www.pardubice.charita.cz

CHARITA

Oblastní charita Pardubice
pořádá přednášku s fotografiemi na téma:

ZNÁMKY PRO MISIE A CO JE S NIMI DÁL

V úterý **29. října v 16 hod ve farním sále** u sv. Bartoloměje
bude **Pavla Jadrná** vyprávět o předání upravených známek
v benediktinském klášteře v Munsterschwarzach.
Dozvíte se něco o tom, proč a jak se známky třídí a upravují.
Uvidíte fotografie z kláštera a jeho misíí.
Všichni jste srdečně zváni.

FOTOGRAFIE PARDUBIC POMOHOU DOMÁCÍ HOSPICOVÉ PÉČI

Ve středu 27. listopadu 2013 se v rytířských sálech pardubického zámku uskuteční slavnostní křest kalendáře PARDUBICE 2014 s fotografiemi známého českého fotografa Petra Kurečky. Akci spojenou s kulturním programem, výstavou a dražbou dalších velkoformátových fotografií města zaštiťuje a realizuje firma SENSO DESIGN s.r.o., která výtěžek z dražby společně s částkou 10,- Kč za každý prodaný kalendář věnuje na službu domácí hospicové péče Oblastní charity Pardubice. Kmotrou kalendáře se stane herečka Květa Fialová.

SALESIÁNI

P. ONDŘEJ MATULA

Milý otče Ondřeji, 1. září 2013 jste se stal rektorem salesiánského kostela sv. Václava, který také patří k pardubické farnosti. Myslím si, že místní farníky potěší několik slov o Vás osobně. Můžete prosím prozradit, odkud pocházíte?

Narodil jsem se v Brně, kde jsem požil své dětství a mládí. Bydleli jsme na okraji města v Kohoutovicích, naproti domu jsme měli les a za domem zahradu. Náš dům byla družstevní bytovka, a naše rodina se do malého 3+1 vždy nějak vešla. V Kohoutovicích máme jen malý kostelík Svaté Rodiny, avšak lidé jsou velmi srdeční. Za posledních 20 let odtud vzešli 3 kněží a 2 řeholnice. Farnost je velmi živá.

Zaujala mě Vaše poznámka o velikosti rodiny. Můžete nám prozradit, z jaké rodiny pocházíte?

Pocházím z tradičně věřící rodiny. Moji rodiče dosud žijí. Tatínek pochází od Žarošic, takže má dobrosrdečnou mentalitu slovácka včetně nezpochybnitelné víry. Maminka je z Brna, je s tímto městem celoživotně srostlá, a je to velmi hodná pracovitá a skromná žena. Rodiče nás vedli hodně k práci, takže jsme se jako děti naučili nejrůznější dovednosti – od domácích prací, přes zahradu, dílnu až k turistice a kultuře. Sourozenců mám šest, z toho čtyři starší sestry, jednoho staršího a jednoho mladšího bratra. Tento nejmladší, Petr, se stal také salesiánským knězem a působí v Prostějově. Nejmladší sestra vstoupila k boromejkám a potkáte ji v Řepích

pod řeholním jménem Serafína. Ostatní sourozenci mají rodiny a děti a nejstarší sestra už i vnoučata. Sejit se všichni je nadlidský výkon, který absolvujeme při významných výročí našich rodičů. Jinak se vzájemně navštěvujeme. S bratrem a sestrou pak jezdíme každoročně na zimní dovolenou „svaté trojice“.

Čím jste chtěl být jako malý kluk?

Protože jsme bydleli u lesa, chtěl jsem být nejdříve myslivcem. Později mě vybrali jako talent na speciální Hudební a taneční školu v Brně, takže jsem se čtyři roky připravoval na uměleckou dráhu. Potom se mi zalíbily vlaky, takže jsem se vyučil opravářem lokomotiv a krátce se tím živil. No a mezitím jsem uslyšel ono neuvěřitelné Boží volání být salesiánem a knězem, tak jsem kývnul.

Jak jste se dostal ke kněžskému povolání?

Díky Bohu jsme měli v rodné farnosti vždy dobré kněze. Už první farář, který mě křtil, P. Hubert Fojtík, mě jako caparta oslovoval vyprávěním biblických příběhů s obrázky. Chodil jsem později do náboženství a ministroval a to se mi líbilo. Mí starší sourozenci jezdili na akce se salesiány, kteří i v době totality riskovali vězení a shromažďovali mládež, aby je učili víře. Když jsem mohl začít s nimi jezdit i já, byl jsem šťastný. Během let jsem dospěl až k rozhodnutí stát

(Pokračování na stránce 10)

(Pokračování ze stránky 9)

se salesiánem. Rozhodnutí pro kněžství mi nešlo tak hladce, protože jsem se na to necítil. Na všechny mé pochyby jsem dostal od Boha v jedné nečekané chvíli naprosto jistou odpověď, že mně chce mít knězem. Pak už nebylo co řešit.

Kde všude jste působil ve vykonávání kněžské služby?

Na kněze jsem byl vysvěcen 1. listopadu 1998 v Ostravě, v salesiánském kostele sv. Josefa. Moje první působiště byl Zlín, kde jsem spolu s dalšími šesti spolubratry dva roky sloužil. V té době se tam začínal stavět kostel na Jižních svazích. Ovzduší a situace ve Zlíně mi přivodila dýchací potíže, takže mě tehdejší pan provinciál poslal na lepší vzduch do Moravských Budějovic. Tam jsem strávil devět let. Zpočátku jsem jen pomáhal, ale později jsem dostal na starost farnosti Blížkovice a Častohostice. Byl to krásný čas, měl jsem ty lidi moc rád a podařilo se udělat hodně pro děti, mládež, i opravovat kostely. Další moje působiště byla Praha – Kobylisy. Pomáhal jsem ve farnosti a ve středisku. Tam mi nebylo dobře. Dva roky jsem potom učil na Dvouleté praktické škole v Karlíně, kterou mají sestry salesiánky. To mi vyhovovalo, jakož i změna bydlení – nastěhoval jsem se do komunity v Dolních Počernicích. Po nějakých neshodách s vedením provincie jsem se rozhodl být chvíli mimo komunitu a přijal jsem nabídku hradeckého pana biskupa Josefa, abych šel na jeden rok pomoci do Kutné Hory. Tam se mi velmi líbilo. Otevírali tam novou farní školkou, ve které jsem mohl dvakrát týdně dětem hrát maňáskové divadlo, vyprávět biblické příběhy nebo je vzít do kostela. Asi nejlepší bylo Boží Tělo, které jsme s dětmi uspořádali. Fotografie najdete na webových stránkách kutnohorské farnosti. Rok utekl a po mnoha jednáních mě nakonec pan provinciál poslal do Pardubic.

Vracíte se tedy do komunity, a z malého města s velkými kostely do velkého města, kde budete sloužit v menším kostele. Jak to prožíváte a jaké jsou vaše priority v pastorační službě v tomto městě.

V různých komunitách jsem prožil polovinu svého života, takže jde jen o to, zase si zvyknout a přijmou zvyky tohoto místa. Myslím, že se sžívání daří, hodně a věcně komunikujeme. Co se týká kostelů, pro mě je to změna k lepšímu, mám raději menší kostely, kde se dá vytvořit rodinná atmosféra. Moje priority v pastorační pomohlo lépe promyslet studium Spirituální for-

mace v Olomouci, které jsem obhájením magisterské práce dokončil v lednu 2013. Především chci podporovat nebo nechat běžet všechno dobré, co již funguje. Za ten krátký čas, co jsem zde, vidím tyto výzvy: obnova liturgického prostoru našeho kostela (není tam skoro žádná výzdoba), systém nabídky duchovního života a osobnostního růstu na všech naší akcích (na kroužcích nějaká myšlenka, na výletě mše svatá), formace ministrantů, náboženské vzdělávání (dospělých), podpora svátostného života (svátost smíření a mše svatá). Když bych měl v budoucnu volnější ruce, pak bych se rád angažoval pro vstupy do škol s nabídkou jednorázových i dlouhodobých programů s první nabídkou evangelia.

Připravujete nějakou konkrétní aktivitu, ve které byste navázal osobní kontakt s lidmi, kteří mají snahu se s vámi setkat a spolupracovat na nějakých pastoračních projektech?

Převzal jsem mše svaté pro děti každou druhou neděli v 8:30 h, kde zatím sám převádím evangelium do dětského jazyka skrze maňáskové divadlo. Tady bych opravdu přivítal pomoc. Rád z ochotných lidí vytvořím tým, který celou mši pro děti připraví. Co se týká evangelizace na kroužcích a u ministrantů, to vše se již rozbíhá a řada farníků se v tom se zájmem angažuje. Mají moji plnou podporu. Ty ostatní výzvy budu konzultovat s komunitou a pastoračním týmem našeho střediska, takže konkrétní kroky budou následovat. Každou ochotnou ruku vždy vítám!

Je zde ve farnosti něco, co Vás na první pohled oslovilo?

V kostele u salesiánů je to jednoznačně srdečná a opravdová atmosféra. Když řeknu něco vtipného, lidé se zasmějí. U Bartoloměje jsem měl jednu nedělní večerní, kde bylo hodně mladých. Měl jsem z toho velikou radost!

Dáte k dispozici e-mail a telefonní číslo?

Všechno najdete na mých osobních stránkách www.ondrejmatula.cz. Nejlépe jsem k zastižení na mobilu 732 536 873. Nebojte se zavolat, pokud budete něco potřebovat.

Závěrem: Co byste chtěl vzkázat farníkům pardubické farnosti?

Parafrázuji citát z úst mé oblíbené svěřence, bl. Alexandriny M. da Costa, portugalské mystičky: „Žijte s Kristem! Svět nestojí za to, abyste se jím trápili.“

Děkuji za rozhovor!

VYSOKOŠKOLÁCI

VYSOKOŠKOLSKÉ SPOLEČENSTVÍ PARDUBICE

Každou středu v semestru - **mše svatá v 19:30** v kostele sv. Bartoloměje,
po ní následuje **program na faře** (Kostelní 92)

Kdy	se na co můžete těšit	a koho očekávat
2. 10. 2013	Slavnostní zahájení bohoslužbou k Duchu svatému	-
9. 10. 2013	Slasti a strasti česko-polského manželství	Zdeněk a Agnieszka Lukavští
16. 10. 2013	Koreou křížem krážem	Josef Soukup
23. 10. 2013	Když bylo křesťanství ještě mladé...	David Vopřada
30. 10. 2013	Proč má být bohoslužba krásná?	Radek Martinek
6. 11. 2013	Být či nebýt závislák	Ludmila Nejmanová
13. 11. 2013	Selhání je zkouškou velikosti	Jan Linhart
20. 11. 2013	Traktory pro Afriku	Jan Kotík
27. 11. 2013	Věřím v jednoho Boha	Tomáš Fiala
3. 12. 2013	6:00 - roráty + snídaně na faře	Radek Martinek
4. 12. 2013	Nepropásněme advent - ještě je čas!!	Jan Kunert
11. 12. 2013	Jak přišel Slovák sloužit do Čech	Filip Foltán
18. 12. 2013	Vánoce se společem	-
8. 1. 2014	Taneční večer ve „společenském“	-
15. 1. 2014	Proč by se nemělo prášit na Bibli	Radek Martinek

Změna programu vyhrazena, více informací:

<http://www.signal.cz/spolcopardubice>, <http://spolcovspce.webnode.cz/>

Kontakt: PhDr. Radek Martinek – radek.norbert@seznam.cz

MLÁDEŽ

SVĚTOVÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE – RIO DE JANEIRO

Srdečně Vás zveme na
PROMÍTÁNÍ FOTEK
ze Světového setkání mládeže
v Rio de Janeiro
a našeho následného cestování
po Brazílii.
Těšíme se na Vás
dne **17.11.2013**
od 16 hodin
ve farním sále J
Maruška, Klárka, Lucka,
Petr a Marcelka

PIKSLA CUP SE JAKO TRADIČNĚ VYDAŘIL

V sobotu 14. 9. 2013 se uskutečnil již čtvrtý ročník farního fotbalového turnaje PIKSLA CUP. Oproti loňskému roku se utkání hrála již na dvou travnatých hřištích v Salesiánském středisku. Příprava turnaje probíhala ještě za deštivého počasí, ale odpoledne už se počasí umoudřilo a fotbal i doprovodný program pro děti mohl probíhat za sucha.

Snížení počtu hráčů v poli přineslo atraktivnější podívanou, přibýlo branek a utkání byla napínavá do posledních vteřin. Do turnaje se přihlásilo celkem 8 týmů. V mnohých z nich se objevili borci hrající hokejovou KAHL (domácí Piksla, KFC Chrudim, FC Klášter, ŘKF Polička či ŘKF Rychnov nad Kněžnou). Mužstvo FC Klášter bylo letos oslabeno. Jejich opory daly letos přednost svatebnímu veselí. Naopak tým Chlapáků se svou oporou v brance – Adamem Netušilem, málem postoupil do bojů o medaile. Chlapáci, příště už to dopadne. Mladý tým z Rychnova n. K., za který nastoupil otec Petr Stejskal, odnesl nováčkovskou daň a skončil na posledním místě. Obhájce loňského prvenství, KFC Chrudim, se znovu proboujel až do finále, kde se střetl se stejným soupeřem jako před rokem, týmem Salesiánů. V jejich dresu překvapivě nastoupil původně hráč Piksly, Luboš Sedlák, který se postaral významnou měrou o to, že finálová přestřelka skončila nerozhodně 2:2. O letošním vítězi tedy rozhodl až penaltový rozstřel, ve kterém prokázali pevnější nervy Salesiáni a vrátili Chrudimským rok starou porážku.

V souboji o třetí místo pak zdolala ŘKF Polička celek Piksly, která se i přes hvězdné obsazení musela nakonec spokojit jen se čtvrtým místem. Do hry zasáhlo celkem 56 hráčů. Nejmladším hráčem byl Vítek Kouba, nejstarším hráčem byl jeho tatínek Václav Kouba. Cenu pro nejbližšího duchovního si odnesl havlíčkobrodský kaplan P. Damián Vrchovský OPraem. Cenu Jirky Vrby, takzvanou Flojdovu cenu pro nejužitečnějšího hráče turnaje, převzal David Jirout, za pevné nervy při finálovém penaltovém rozstřelu. Tradiční vítězné mokré zvednutí PIKSLA Cupu v bazénku si vítězové náležitě užili.

Jako každoročně bylo připraveno několik atrakcí určených nejen dětem – skákací hrad, bazének s modely, lukostřelba, hasičské auto, oblíbené prásátko, klobásky, palačinky, pivo a limo společně s cukrovou vatou. Takže i děti si mohli vyzkoušet, jaké to je, být ve vatě. Závěrečná reality show s nanuky už byla jen úsměvnou tečkou za tímto vydařeným odpolední.

Pořadí 4. ročníku :

1. Salesiáni
2. KFC Chrudim
3. ŘKF Polička
4. ASK Piksla
5. Chlapáci
6. Klenotnice Havl. Brod
7. FC Klášter
8. ŘKF Rychnov nad Kněžnou

Pro úplnost ještě přinášíme **přehled vítězů Piksla Capu :**

1. ročník FC Klášter
2. ročník Salesiáni
3. ročník KFC Chrudim
4. ročník Salesiáni

Pořadatelé tímto děkují :

- Místní komunitě Salesiánů - za pomoc při organizaci a poskytnutí prostor střediska.
- Hasičskému sboru Topol u Chrudimi - za to že nám zapůjčili hasičský vůz na hraní.
- SHM – za podporu a pomoc při organizaci.
- Otcí Forbelskému – za zapůjčení věcí a podporu.
- Všem sponzorům – bez jejich finanční pomoci by nešlo turnaj organizovat.
- Všem maminkám že na tuto akci zase přivlekly své děti – bez nich by tam byla nuda.
- A konečně našemu širokému organizačnímu týmu – jste borci.

Těšíme se na příští rok, na 5. Ročník PIKSLA CUP 2014.

(Martin Ludvík)

PASTÝŘSKÝ LIST K VOLBÁM 2013

Drazí bratři a sestry,

blíží se důležité parlamentní volby, a proto vám jako váš pastýř chci připomenout, že katolíci mají morální povinnost šířit společné dobro využitím svého volebního práva (srov. KKC 2240). Zodpovědnost za stát nemají jen veřejní činitelé, ale všichni občané (2239). Na každém z nás záleží, komu dáme svůj hlas, koho pověříme, aby jednal naším jménem v parlamentu.

Nehledme na líbivá slova a laciné sliby ráje na zemi. Všimněme si především postojů kandidátů k zásadním morálním otázkám. Nikdo není dokonalý, proto od politiků žádejme především správný postoj k ochraně základních lidských práv a hodnot.

Základem státu je rodina. Fungující stát nezajistí ten, kdo nepodpoří zdravou rodinu založenou na manželství muže a ženy. Spravedlivý stát nevybudoval ten, kdo nezajistí každému základní právo na život od početí až po přirozenou smrt. Lidská práva nerespektuje ten, kdo je přízná jen někomu, kdo upřednostní dospělé na úkor dětí či bohaté na úkor chudobných. Rovnost ve všem není možná. Nikdy nebudou všichni stejně bohatí nebo stejně zdraví a úspěšní. Všichni však musí mít stejná práva. Všem dětem se musí přiznávat právo na život, dobrou výchovu a lásku otce i matky v rodině. Práva dospělých omezující práva dětí, jako například „pořizovat si“ děti jako nějaký majetek mimo manželství a jít za svým „šťěstím“ za cenu rozbití rodiny, jsou vůči dětem nespravedlivá a nepřijatelná.

Stát má sloužit všem občanům a má pomáhat k jejich pokojnému soužití. Proto je špatné podpořit svým hlasem ty, kteří propagují nenávist – ať už třídní, rasovou či náboženskou. Někteří si v této kampani berou za volební téma boj proti církvi pod záminkou restitucí, které stejně nejde měnit ani zákonem ani referendem. Dvacet let chyběla politická vůle k dohodě. Nakonec jsme přijali návrh vlády. Ti, kteří žádnou dohodu nechťeli, dnes křičí. Zlé je především to, že volební kampaň apelující na lidskou závist probouzí náboženskou nenávist. Přidávají se noviny, které píší o miliardách pro církev.

Dovolte proto opět krátké vysvětlení restitucí, kterými církev vůbec nezbohatne, jen se změní způsob financování. Stát přestane platit kněze, a tím bude mít menší možnost zasahovat do vnitřního života církve, což právě některým vadí. Stát vrátí církvi majetek, který má ve svých rukách, a proplatí majetek, který je v rukách krajů, obcí a soukromých osob. Z tohoto majetku si pak musí církev trvale vydělávat na platy duchovních a na provoz. Pokud budeme hospodařit úspěšně, budeme podporovat další prospěšné aktivity. Církev už

dnes platí nemocniční kaplany v některých nemocnicích, či učitele náboženství v některých školách a pastorační asistenty v některých Charitách. Snížení restituční částky stanovené zákonem a dohodnuté ve smlouvě se státem by vedlo k propouštění zaměstnanců. To bychom neměli dopustit.

Pro lepší představu můžeme srovnat dosavadní roční dotace státu na všechny církve v České republice s náklady Národního divadla v Praze a všechny finanční náhrady obdržené během příchů třiceti let s každoroční dotací na sluneční elektrárny, která je jen o málo menší. Částka, kterou má stát církvím vyplatit, tvoří jednu tisícinu státního rozpočtu. Zatím jsme nepřevzali ani jeden pozemek, ani jednu korunu finanční náhrady. Jen jsme přišli o některé dotace například na Charitu a o některé sponzory, protože ti si myslí, že jsme už bohatí.

Nenaříkáme, protože jsme v ruce Boží, a věříme, že vše, co se děje, je Boží vůle či Božího dopuštění. Všem, kteří nás očerňují, pomlouvají, špiní a nenávidí, velkoryse odpouštíme, protože Pán Ježíš nás učí milovat všechny, i nepřátele. Nežádá však od nás, abychom spolupracovali na jejich křivdách tím, že je podpoříme.

Konečné rozhodnutí při volbách udělá každý sám. Tam, kde máte pochybnosti, kde se vám nikdo nezdá ideální, volte menší zlo a svůj hlas dejte tomu, kdo je ideálu nejbližší, kde máte alespoň naději, že se váš kandidát bude stavět za hodnoty blízké křesťanství nebo se bude snažit alespoň zmenšit negativní dopad zákonů prosazených většinou. Nehledte na to, jestli má šanci uspět. Důležitý je každý hlas.

Společám na vaši zralou odpovědnost a lásku k Bohu, církvi a národu. Vyprošuji vám moudrost Duha Svatého a každému z vás ze srdce žehnám.

arcibiskup Jan Graubner

MODLITBA ZA NÁROD

*Bože, Otče nás všech,
děkujeme Ti za Čechy, Moravu a Slezsko –
naši krásnou a úrodnou vlast.*

*Děkujeme Ti, žes nám ji po staletí pomáhal
chránit proti nepřítelům vnějším i škůdcům
vnitřním.*

*Prosíme Tě, dej nám i dnes potřebné vůdčí
osobnosti všude, kde chybí.*

*Dej všem dětem otce, matku a spořádaný do-
mov a veď nás, abychom žili ve vzájemném
porozumění a každý na svém místě po vzoru
sv. knížete Václava zodpovědně konali svůj
úkol.*

Staň se tak skrze Krista, našeho Pána. Amen

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č. 3 / 2013 VELKÉ POSTAVY DUCHOVNÍ HUDBY – ČEŠTÍ BAROKNÍ MISTŘI

Při pohledu na evropskou barokní duchovní hudbu nelze přehlédnout velmi významný vklad českých skladatelů. Situace v české hudbě se ještě v 17. století nemohla srovnávat s úrovní obvyklou v Evropě. Hlavními nositeli hudební kultury zde byli především učitelé, kantoři, chorregenti, šlechtičtí hudebníci ve velmi služebném postavení a též sbory městských i vojenských trubačů. To se mělo brzy změnit. Pod vlivem vůdčích evropských hudebních proudů, hlavně italského a německého, se centrem hudebního života staly především chrámové kůry a zámecké kapely. Za všechny z jmenovaných zmiňuji kapelu olomouckých biskupů v Kroměříži, která byla svou úrovní i velikostí srovnatelná s císařskou kapelou ve Vídni, dále kapelu schwarzenbergskou v Českém Krumlově, lobkowiczskou v Roudnici a další. Situace na významných chrámových kůrech získala na dynamice zakládáním fundací poskytujících vzdělání mladým chlapcům, kteří se pak jako zpěváci nebo instrumentalisté stali základem k provozování chrámové hudby. Současně pokračovala na řadě kůrů ještě starší literátská tradice.

Z prostředí literátského kůru v Jindřichově Hradci vyšla první výrazná osobnost raného baroka **Adam Václav Michna z Otradovic** (asi 1600-1676). Mezi jeho duchovními skladbami došly širokého uplatnění cenné sbírky *Česká mariánská muzika*, *Česká svatoroční muzika* a *Loutna česká*. Velkým dílem je i *Sacra et litaniae*, soubor pěti mší, requiem, dvou litaní a Te Deum. Vrchol lze spatřovat v Michnově Magnificat a *Misse Sancti Venceslai*, objevené v kroměřížském archivu až ve 20. století. Michnova hudba je specifická svým neopakovatelným lyrickým charakterem, upomínajícím na vliv lidové zpěvnosti a přes vyspělou kompoziční práci udivuje prostotou.

Skladatelem, jenž překvapí zvukovou originalitou své hudby, nezapírající italské vlivy, byl **Pavel Josef Vejvanovský** (1640-1693). Studoval u opavských jezuitů a později též ve Vídni. Působil jako skvělý trubač kapely olomouckého biskupa Lichtensteina – Castelcora na zámku v Kroměříži a byl ředitelem kůru tamnějšího chrámu sv. Mořice. Vedení kapely převzal po odchodu vynikajícího houslisty Heinricha Ignáce Franze Bibera do Salzburgu. Jeho dílo se uchovalo v kroměřížském zámeckém archivu a obsahuje jak světskou hudbu – serenády (s nádherným uplatněním trubek – klarin), tak chrámové kompozice – mše, offertoria, nešpory, litanie a requiem. Vejvanovského skladatelský styl je celkem jednoduchý, ale jeho instrumentace udivuje zvukovou nádherou.

Za vrcholné osobnosti této éry je nutno považovat Jana Dismase Zelenku a Bohuslava Matěje Černohorského. **Jan Dismas Zelenka**, rodák z Louňovic pod Bláníkem (1679-1745) se stal nejvýraznějším českým barokním skladatelem, často stavěným po bok největších mistrů své doby - J. S. Bacha, G. F. Händela i G. Ph. Telemanna. Ze studií u pražských jezuitů odešel v mládí do Drážďan a stal se kontrabasistou na dvoře saského kurfiřta. Jeho touhou bylo dále se vzdělávat a po delší době se mu opravdu podařilo studovat u J. J. Fuxe ve Vídni a zřejmě pobýval i v Itálii. Po návratu do Drážďan doufal, že získá místo dvorního kapelníka, avšak jmenován byl H. A. Hasse, přítel J. S. Bacha. Až r. 1735 mu bylo přiděleno místo chrámového skladatele. Zelenkovo dílo není dosud plně oceněno. Dochovalo se zhruba 200 skladeb, mezi nimi 23 mší, 64 žalmů a hymnů, kantáty, litanie, responsoria, tři oratoria, z nich je nejpůsobivější velikonoční – *Gesù al Calvaria*. Významnými koncertantními díly jsou *Sinfonia concertante* a *Ouvertura Hipocondria* využívající princip formy italského koncerta grossa. Pro korunovaci Karla VI. českým králem r. 1723 zkomponoval operu *Sub olea pacis et palma virtutis* (Pod olivou míru a palmou přátelství...), jež je spíše alegorickou hrou a Zelenka ji sám nazýval melodramatem. Jedinou doloženou skladbou na český text je žalm – Chvalte Boha silného na text Bible kralické. Zelenkovy kompozice v sobě slučují jak vlivy hudby italské, tak důmyslnou polyfonii tradice severoněmecké hudby, ozvláštněnou melodickou vynalézavostí. Odbornou veřejností je považován za jednoho z největších současníků Bacha, který si ho velmi vážil.

Jakkoli nebyl Zelenka v Čechách příliš znám, jeho současník **Bohuslav Matěj Černohorský** (1684-1742) byl již za svého života ceněn. V 19 letech vstoupil do minoritského řádu a později se stal ředitelem kůru u sv. Jakuba v Praze. Podnikl dvě studijní cesty do Itálie, navštívil Padovu, kde byl údajně učitelem slavného houslového virtuóza G. Tartiniho. V Čechách byl Černohorský oceňován jako varhaník, významný pedagog a hudební organizátor. Tomuto postavení však zcela neodpovídá malé množství dochovaných skladeb. Pravděpodobně nejznámější skladbou mimo dvou *Offertorií*, zůstává třídílná fuga *Laudetur Jesus Christus* z r. 1728. V duchu italského vlivu je zkomponována virtuózní árie pro soprán, violoncello a continuo – *Regina coeli*. Z varhanních skladeb se dochovalo několik fug a toccata. Jediným doloženým žákem Černohorského je F. N. Seger, učitel F. X. Brixioho.

J. Kuchválek

RŮZNÉ

MODLITBA ZA NÁROD

Pod záštitou Otce kardinála Dominika Duky OP se budeme modlit za náš národ po devět dnů od 16. 10. 2013 do 24. 10. 2013 ve Svatováclavské kapli katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha a pak u hrobu sv. Ludmily v bazilice sv. Jiří na Pražském hradě.

První den modliteb zahájíme 16. 10. 2013 mší svatou v 15:45 hod. ve Svatováclavské kapli. Další dny budeme modlitby začínat vždy od 16:15 hod.

K této společné modlitbě jste všichni upřímně zváni. Kdo nebude moci přijít do katedrály a baziliky sv. Jiří, prosím, připojte se k nám na svém místě a také, můžete-li tuto zprávu rozšířit ve svém okolí, svým známým.

Za ctitele sv. Václava a sv. Ludmily
S.M. Dominika J. Bohušová OP
Arcibiskupství pražské

ČASOPIS NAŠE RODINA

Naše rodina je tradiční časopis, který vychází od roku 1968. Je určen pro čtenáře, kterým nejsou lhostejné křesťanské hodnoty, jako je víra, morálka, poctivost... Týdeník si předplácely již vaše maminky a babičky a mnohé jej odebírají dodnes. V době, kdy se nebývale rozšířily bulvární noviny a časopisy, zůstává Naše rodina jedním z mála českých časopisů, který se výrazně přiklání na stranu lidské snášenlivosti, nenásilí a mravnosti.

Vychází každý týden v úterý, má 32 stran.

Pro předplatitele je jako příloha týdeník TV Pohoda s televizním programem na celý týden zdarma.

Součástí každého čísla je příloha "Klub receptáře".

V každé čísle najdete rozhovor, reportáž ze zahraničí, rubriky Svět víry, Rodina od A do Z, portrét osobnosti, která má výročí, Zdraví – rady lékaře, Tip na výlet, Čtení na pokračování (Školák Kája Mařík) atd. Dozvíte se tu recepty na zajímavá jídla z celého světa a čeká na vás i velká křížovka o ceny.

NOE – Křesťanská ZŠ a MŠ

zve (nejen) všechny budoucí prvňáky a jejich rodiče na

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

v sobotu 23. listopadu 2013 od 9:00 hod.
v budově školy na Zborovském nám. 2018

UKÁZKY VÝUKY

čtení metodou Sfumato, matematika, angličtina

BESEDA

o písmu Comenia Script, metodách výuky, způsobu hodnocení

VYUŽIJTE PŘÍLEŽITOSTI

vybrat pro své dítě dobrou základní školu!

www.skola-noe.cz

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Neděle	Setkání u kafe	farní kavárna	po mši sv. v 9:00
	Modlitba Večerních chval	kostel sv. Bartoloměje	po večerní mši sv.
Úterý	Adorace (po večerní mši sv.)	kostel sv. Jana	18:30 - 19:15
Středa	Mše svatá v kapli v nemocnici	Vstupní budova - 1. patro	15:00 hod.
Pátek	Ministrantská schůzka	fara	16:00 - 17:45

KALENDÁŘ

A K C E

Ne 20.10.	MISIJNÍ NEDELE	kostel sv. Bartoloměje	9:00 hod.
	Sbírka na misie		
	Beseda s ředitelem PMD	kostel sv. Bartoloměje	10:15 hod.
	Misijní modlitební most dětí, beseda	farní sál	15:30 hod.
	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
Út 22.10.	Památka blahoslaveného Jana Pavla II.		
Čt 24.10.	Mše sv. v Domově duchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Ne 27.10.	Změna času		
Po 28.10.	Státní svátek		
St 30.10.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00 - 18:00
Čt 31.10.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	08:00 - 16:00
	Zpovědní den	kostel sv. Jana	17:00 - 18:00
	Mše sv. v Domově seniorů	Dubina, Blahoutova ul.	15:00 hod.
Pá 01.11.	Slavnost Všech svatých	kostel sv. Bartoloměje	18:00 hod.
	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00 - 18:00
So 02.11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé		
	Dušičková pobožnost	Hl. hřbitov - boční vchod	16:30 hod.
	Dušičková pobožnost + mše svatá	Pardubičky - hřbitov	16:30 hod.
	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
Čt 07.11.	Mše sv. v Domově duchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
So 09.11.	Udílení svátosti nemocných	kostel sv. Bartoloměje	9:00 hod.
Ne 10.11.	Sbírka na plošné pojištění II.		
St 13.11.	Seniorklub	farní sál	14:30 hod.
Čt 14.11.	Mše sv. v Domově seniorů	Dubina, Blahoutova ul.	15:00 hod.
Pá 15.11.	Přijímání intencí na měsíc prosinec	fara	od 08:00 hod.
	Uzávěrka Zpravodaje farnosti		
Ne 17.11.	Státní svátek		
	Přednáška: Rio 2013	farní sál	16:00 hod.
Čt 21.11.	Mše sv. v Domově duchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
	Koncert Cantus amici	kostel sv. Bartoloměje	18:00 hod.
Ne 24.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále		
	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
	Přednáška: Polsko	farní sál	15:00 hod.
So 30.11.	Farní adventní den	Salesiánské středisko	14:00 hod.

Vydává: Římskokatolická farnost - arciděkanství Pardubice, Kostelní 92, 530 02 Pardubice.
Kontakt: tel.: 466 769 260, P. Antonín Forbelský: 731 598 842,
e-mail: farpar@volny.cz, web: <http://www.farnost-pardubice.cz>